

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ ТА ТЕХНОЛОГІЙ

пров. Зоряний, 1/5, м Київ, 04078
info@kibit.edu.ua, www.kibit.edu.ua, ЄДРПОУ 23497925

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вчена рада Протокол №9 від 25.05.2023

Наказ №82-од від 25.05.2023

Ректор

Олена ЯКОВЛЕВА

ПОЛОЖЕННЯ

про підвищення кваліфікації педагогічних та
науково-педагогічних працівників
Київського інституту бізнесу та технологій

1. Загальні положення

Положення про підвищення кваліфікації педагогічних, науково-педагогічних працівників Київського інституту бізнесу та технологій (далі – Положення) розроблене відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Постанови Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» (зі змінами), Постанови Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 № 579 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 13.05.2022 № 599) «Про затвердження Порядку реалізації права на академічну мобільність», наказу Міністерства освіти та науки України від 04.12.2020 № 1504 «Деякі питання професійного розвитку науково-педагогічних працівників».

Це Положення затверджується Вченою радою Інституту та вводиться в дію наказом по Інституту.

1.1. Професійний розвиток педагогічних, науково-педагогічних працівників передбачає безперервний процес набуття нових та вдосконалення раніше набутих професійних та загальних компетентностей, необхідних для професійної діяльності, постійну самоосвіту та інші види і форми професійного зростання і може здійснюватися шляхом формальної та неформальної освіти, стажування, здійснення професійної діяльності тощо.

1.2. Система внутрішнього забезпечення якості освіти Інституту включає в себе підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників.

1.3. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.4. Педагогічні і науково-педагогічні працівники зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію. Київський інститут бізнесу та технологій (далі – Інститут) сприяє професійному розвитку своїх педагогічних, науково-педагогічних працівників.

1.5. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

1.6. Професійний розвиток науково-педагогічних працівників враховує професійний стандарт на групу професій «Викладачі закладів вищої освіти», затверджений наказом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства від 23.03.2021 №610, конкретні посадові обов'язки та/або перспективи їх розширення та особисті професійні інтереси.

1.7. Основними напрямками підвищення кваліфікації можуть бути:

розвиток професійних компетентностей (знання навчального предмета, фахових методик, технологій);

формування у здобувачів освіти спільних для ключових компетентностей вмінь, визначених [частиною першою](#) статті 12 Закону України “Про освіту”;

психолого-фізіологічні особливості здобувачів освіти певного віку, основи андрагогіки;

створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища, особливості (специфіка) інклюзивного навчання, забезпечення додаткової підтримки в освітньому процесі дітей з особливими освітніми потребами;

використання інформаційно-комунікативних та цифрових технологій в освітньому процесі, включаючи електронне навчання, інформаційну та кібернетичну безпеку;

мовленнєва, цифрова, комунікаційна, інклюзивна, емоційно-етична компетентність;

розвиток управлінської компетентності (для керівників закладів освіти, та їх заступників) тощо.

1.8. У разі викладання декількох освітніх компонентів (дисциплін) педагогічні та науково-педагогічні працівники самостійно обирають послідовність підвищення кваліфікації за певними напрямками у міжатаестаційний період в межах загального обсягу (тривалості) підвищення кваліфікації, визначеного законодавством.

1.9. Педагогічні та науково-педагогічні працівники вільні у виборі суб'єктів підвищення кваліфікації.

1.10. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.11. Суб'єктом підвищення кваліфікації може бути заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, у тому числі фізична особа-підприємець, яка провадить освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

1.12. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Інституту підвищують свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років.

1.13. Вчена ради Інституту самостійно визначає організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють за основним місцем роботи.

Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників.

1.14. Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС.

Ректор, проректор, керівника структурного підрозділу, керівник кафедри, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до

займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються Вченою радою Інституту.

3. Види, форми та організація підвищення кваліфікації

3.1. Педагогічні та науково-педагогічні працівники самостійно обирають конкретні форми, види, напрями підвищення кваліфікації.

3.2. Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись між собою протягом періоду накопичення для досягнення потрібної кількості кредитів ЄКТС.

3.3. Основними видами підвищення кваліфікації є:

Навчання за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо; стажування.

Академічна мобільність – це можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти або науковій установі на території України чи поза її межами.

Інформальна освіта (самоосвіта) – освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям.

Неформальна освіта – це освіта, яка є інституціоналізована, цілеспрямована, спланована особою або організацією, яка забезпечує надання освітніх послуг.

3.4. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

3.5. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників устанавлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників науково-педагогічного складу за різними видами робіт (підвищення кваліфікації (в тому числі стажування) тощо) протягом п'яти років не може бути меншим шести кредитів ЄКТС.

Для науково-педагогічних працівників керівного складу (ректор, проректори, декан, завідувачі кафедр, учений секретар) – не менше двох кредитів ЄКТС набуття управлінської компетентності, не менше чотирьох кредитів ЄКТС набуття фахових компетентностей впродовж п'яти років.

3.6. Педагогічні та науково-педагогічні працівники підвищують свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років. Науково-педагогічні працівники керівного складу, які

вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи.

3.7. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, які працюють в Інституті за основним місцем роботи, здійснюється згідно з Планом підвищення кваліфікації педагогічних, науковопедагогічних працівників.

3.7.1. Плани підвищення кваліфікації складаються на навчальний рік кафедрами на основі пропозицій, які надаються педагогічними, науково-педагогічними працівниками та затверджуються Вченою радою Інституту.

3.7.2. За погодженням педагогічного, науково-педагогічного працівника, ректора Інституту і суб'єкта підвищення кваліфікації строки (графік) підвищення кваліфікації такого працівника протягом відповідного навчального року можуть бути уточнені без внесення змін до плану підвищення кваліфікації. Всі зміни до Плану підвищення кваліфікації вносяться рішенням Вченої ради Інституту.

3.7.3. Затвержені Плани оприлюднюються на офіційному вебсайті Інституту.

3.8. На підставі плану підвищення кваліфікації ректор Інституту укладає з суб'єктом (суб'єктами) підвищення кваліфікації договір про надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації на відповідний рік.

3.9. Не пізніше 25 грудня працівник повинен поінформувати завідувача кафедри та начальника відділу кадрів про стан проходження ним підвищення кваліфікації у поточному році з додаванням копій отриманих документів про підвищення кваліфікації. Відповідна інформація зберігається в особовій справі працівника відповідно до законодавства.

3.8. Для реалізації функцій у сфері підвищення кваліфікації педагогічних, науково-педагогічних працівників Інституту, відділ кадрів спільно з завідувачами кафедр проводять наступну роботу:

надання консультацій та практичної допомоги в підготовці, оформленні відповідної документації педагогічними, науково-педагогічними працівниками з питань підвищення кваліфікації;

підготовка направлень на підвищення кваліфікації;

здійснення моніторингу виконання планів з підвищення кваліфікації педагогічних, науково-педагогічних працівників, відповідно до встановлених вимог нормативно-правових актів та внутрішніх документів з питань підвищення кваліфікації та впровадження результатів підвищення кваліфікації в освітній процес;

підготовка наказу на підвищення кваліфікації;

здійснення інших організаційних заходів щодо підвищення кваліфікації педагогічних, науково-педагогічних працівників.

3.9. Педагогічні, науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами Плану на відповідний навчальний рік згідно з цим Положенням.

3.10. Для проходження підвищення кваліфікації (в тому числі стажування (наукового стажування) за програмою у суб'єкта підвищення кваліфікації (індивідуальною програмою) педагогічними, науково-педагогічними працівниками не пізніше ніж за 5 робочих днів до початку проходження підвищення кваліфікації до структурного підрозділу, що відповідає за навчально-методичне забезпечення освітнього процесу, подаються такі документи:

заява про направлення на підвищення кваліфікації (стажування) за встановленою формою, погодженою із завідувачем кафедри

програма (індивідуальна програма) підвищення кваліфікації (стажування), що погоджена кафедрою;

3.11. Програма (індивідуальна програма) підвищення кваліфікації, що узгоджена кафедрою (у разі відсутності власної програми у суб'єкта підвищення кваліфікації) затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію:

про розробника (розробників) програми;

найменування, мету, напрям проходження підвищення кваліфікації;

зміст та обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС;

форму (форми) підвищення кваліфікації;

перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться або набуватимуться (загальні, фахові тощо).

Програма також може містити інформацію про:

графік освітнього процесу та розподіл годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо);

особу (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);

строки виконання програми;

місце виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо);

очікувані результати навчання; вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги; документ, що видається за результатами підвищення кваліфікації;

іншу інформацію в разі потреби.

Суб'єкт підвищення кваліфікації забезпечує відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на вебсайті.

4. Стажування педагогічних та науково-педагогічних працівників Інституту

4.1. Основним елементом професійного розвитку педагогічних та науково-педагогічних працівників Інституту є стажування. Стажування – це набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань.

4.2. Стажування педагогічних та науково-педагогічних працівників може здійснюватися в Інституті, інших закладах освіти, установах, у тому числі наукових, в організаціях та на підприємствах.

4.3. Між Інститутом та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору. За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

4.4. Працівники, які відповідно до Плану проходять стажування, за 5 робочих днів до дати його початку подають до відділу кадрів пакет документів:

заяву про направлення на стажування, погоджену із завідувачем кафедри;

індивідуальну програму стажування, розроблену закладом-виконавцем, погоджену із завідувачем кафедри;

копії документів закладу-виконавця на підставі яких працівник буде стажуватись за кордоном (договір, лист-запрошення, програма тощо).

На підставі поданих документів відділ кадрів оформляє направлення на стажування.

4.5. Наказом за місцем підвищення кваліфікації керівником стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

4.6. Стажування педагогічних, науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації (на підприємствах, установах, організаціях, які не є закладами освіти або науковими установами) здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі – керівник стажування) згідно з наказом.

4.7. Оплата праці керівника стажування в інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

4.8. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації. Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання.

Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником.

4.9. У разі проходження стажування без відриву від виробництва (в тому числі за умови здійснення освітнього процесу в режимі online), науково-педагогічний працівник в програмі стажування зазначає кількість годин щоденного стажування з урахуванням розкладу занять.

4.10. Наукове стажування науково-педагогічних працівників здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність».

4.11. Наукові, науково-педагогічні працівники можуть направлятися на наукове стажування, у тому числі довгострокове, до інших наукових установ та закладів вищої освіти, у тому числі за кордон.

4.12. Для оформлення стажування за межами України педагогічним, науково-педагогічним працівником надаються копії документів закладу виконавця на підставі яких працівник буде стажуватись за кордоном (лист-запрошення, програма тощо). На підставі поданих документів відділ кадрів оформляє наказ на стажування.

4.13. Направлення на наукове стажування може відбуватися за ініціативою працівника або за ініціативою Інституту.

4.14. Метою наукового стажування є підвищення рівня теоретичної та практичної підготовки, проведення авторських досліджень з використанням сучасного обладнання і технологій, опанування новітніх унікальних методів, набуття досвіду провадження науково-дослідної діяльності, забезпечення інформаційного обміну та розширення наукових контактів.

4.15. Строк наукового стажування не може перевищувати двох років.

4.16. З особами, які направляються на наукове стажування, укладається договір про направлення їх на наукове стажування до наукової установи, закладу вищої освіти.

4.17. Стороною, яка приймає, вважається наукова установа, інша дослідницька організація, заклад вищої освіти, яка надала запрошення на наукове стажування. Стороною, що приймає, може бути також нерезидент України.

4.18. Один день стажування оцінюється в 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС. Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

4.19. У разі невиконання працівником покладених на нього обов'язків під час стажування керівник установи, в якій здійснювалось стажування, має право звільнити його від подальшого проходження стажування та повідомити керівництво Інституту.

5. Результати підвищення кваліфікації

5.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам, які виконали програму (індивідуальну програму)

підвищення кваліфікації видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

5.2. За результатами проходження підвищення кваліфікації на базі Інституту педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається відповідний документ про підвищення кваліфікації .

5.3. У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені: повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб-підприємців); номер та серія документа, дата його видачі; тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації в годинах та/або кредитах ЄКТС; прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію; опис досягнутих результатів навчання; дата видачі та обліковий запис документа; найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію.

5.4. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, які мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

5.5. Результатом підвищення кваліфікації працівників є використання отриманих компетентностей в освітньому процесі: розробка курсу лекцій; видання методичних рекомендацій; видання навчального посібника (підручника); розробка програми нового курсу; проведення майстер-класу; опублікування наукової роботи; використання навичок у лабораторних, практичних роботах; доповідь на науково-методичному семінарі; сертифікація курсу для дистанційної освіти; інші види діяльності.

5.6. У разі підвищення кваліфікації шляхом неформальної/інформальної освіти науково-педагогічний працівник може подати розробки, що визначені цим Положенням.

5.7. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час: проведення атестації педагогічних працівників; здійснення рейтингового оцінювання науково-педагогічних працівників; при прийнятті рішення щодо разового стимулювання педагогічних та науково-педагогічних працівників.

5.8. За результатами підвищення кваліфікації педагогічний, науковопедагогічний працівник складає звіт .

6. Оформлення результатів підвищення кваліфікації, що не потребують визнання

6.1. Результати підвищення кваліфікації в суб'єктів підвищення кваліфікації, які мають ліцензію на підвищення кваліфікації, за встановленою ними програмою або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

6.2. Результати підвищення кваліфікації в Інституті педагогічними, науково-педагогічними працівниками, які в ньому працюють, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

6.3. Результати підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників шляхом здобуття освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти за напрямом професійної діяльності не потребують окремого визнання чи підтвердження.

6.4. Результати підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників шляхом здобуття наукового ступеня за напрямом професійної діяльності не потребують окремого визнання чи підтвердження.

6.5. Зарахування результатів підвищення кваліфікації, встановлених пунктами 6.1-6.4 цього Положення здійснюється незалежно від планового чи позапланового підвищення кваліфікації педагогічним, науково-педагогічним працівником.

7. Результати підвищення кваліфікації, що потребують визнання

7.1. Підлягають визнанню як підвищення кваліфікації, відповідно до цього Положення, окремі види підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників: участь у програмах академічної мобільності; стажування; наукове стажування; інформальна освіта (самоосвіта); неформальна освіта; здобуття наукового ступеня; здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань вищої освіти.

7.2. Визнання результатів підвищення кваліфікації працівників шляхом участі у програмах академічної мобільності та науковому стажуванні регулюється окремими положеннями.

7.3. За результатами підвищення кваліфікації педагогічний, науково-педагогічний працівник протягом двох тижнів після її завершення зобов'язаний подати на розгляд кафедри звіт про підвищення кваліфікації, програму підвищення кваліфікації, документ, що підтверджує результати підвищення кваліфікації (набуті компетентності (що відповідають напряму роботи педагогічного, науково-педагогічного працівника), термін проходження підвищення кваліфікації, обсяги (тривалість) підвищення кваліфікації (в кредитах ЄКТС), документи, що підтверджують результати впровадження в освітній процес.

За результатами підвищення кваліфікації шляхом неформальної чи інформальної освіти (самоосвіти) освіти педагогічний, науково-педагогічний працівник складає звіт.

7.4. За результатами обговорення кафедра виносить рішення: про схвалення звіту про підвищення кваліфікації; про схвалення звіту з рекомендацією до розгляду та визнання вченою радою; про відхилення звіту про підвищення кваліфікації (за можливості з вказівкою про його доопрацювання).

7.5. За результатами заслуховування на засіданні кафедри педагогічний, науково-педагогічний працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до вченої ради клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації, витяг із рішення кафедри та документ, що підтверджує проходження підвищення кваліфікації.

7.6. Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада заслуховує звіт педагогічного, науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору при необхідності відповідно до цього Положення, та приймає рішення про: визнання результатів підвищення кваліфікації; невизнання результатів підвищення кваліфікації.

7.7. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада може надати рекомендації педагогічному, науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

7.8. У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації, що впроваджені чи плануються бути впроваджені в освітній процес. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного, науково-педагогічного працівника в програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше 5 кредитів ЄКТС.

Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю в межах професійної діяльності або галузі знань може бути визнаним як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників в кількості 180 годин (шість кредитів ЄКТС).

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо професійної

(освітньо-наукової) програми в годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

7.9. Документи про підвищення кваліфікації (довідки, сертифікати, свідоцтва тощо або інші документи), що були видані за результатами підвищення кваліфікації у виді наукового стажування, у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України визнаються Вченою радою Інституту.

8. Фінансування підвищення кваліфікації

8.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Інституту є кошти Інституту.

8.2. За рахунок коштів Інституту може здійснюватися фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють за основним місцем роботи.

8.3. Факт зазначеного підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується ректором та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

8.4. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється: педагогічними, науково-педагогічними працівниками Інституту за їх самостійним вибором суб'єкта навчання.

8.5. На час підвищення кваліфікації педагогічним, науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним, науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.